

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421200376
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4421200376.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti A.: B., nar. XX.XX.XXXX, C., nar. XX.XX.XXXX, D., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, so sídlom F. Kapisztoryho 1, 940 36 Nové Zámky, deti rodičov: C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, v konaní zastúpená advokátkou Mgr. Helenou Farkašovou, so sídlom Nové Zámky, Žerotínova bašta č. 1 a B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. XX/XX, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Pribinova 9, 940 02 Nové Zámky, IČO: 368 13401, v konaní o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, č.k. 7P/3/2021 – 590 zo dňa 05.12.2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. a IV. o zročnom výživnom potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 05.12.2022 súd prvej inštancie výrokom I. zveril maloleté deti A.: B., nar. XX.XX.XXXX, C., nar. XX.XX.XXXX a D., nar. XX.XX.XXXX na čas do rozvodu manželstva do osobnej starostlivosti matky, počnúc od 22.01.2021, pričom súčasne rozhodol o tom, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého B. sumou 150,- eur mesačne, na výživu maloletej C. sumou 140,- eur mesačne a na výživu maloletej D. sumou 110,- eur mesačne, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc od 22.01.2021. Výrokom II. rozhodol tak, že zročné výživné na maloletého B. A., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 22.01.2021 do 31.07.2022 v sume 230,- eur je otec povinný splácať po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. rozhodol, že zročné výživné na maloletú C. A., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 22.01.2021 do 31.07.2022 v sume 230,- eur je otec povinný splácať po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Výrokom IV. rozhodol tak, že zročné výživné na maloletú D. A., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 22.01.2021 do 31.07.2022 v sume 230,- eur je otec povinný splácať po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku a výrokom V. rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov ich nárok na náhradu nepriznal.

2. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že s poukazom na výpovede účastníkov konania je potrebné zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti matke, ktorá

sa o deti výlučne stará. Pokiaľ ide o určenie výživného otcovi, tak súd prvej inštancie pri určení jeho výšky zohľadnil odôvodnené potreby maloletých detí a tiež aj schopnosti a možnosti rodičov. V tejto súvislosti vychádzal z priemerného čistého mesačného príjmu otca 800,- eur až 1000,- eur mesačne, ktorý je zamestnaný vo vlastnej firme B. G., G. so sídlom v Nových Zámkoch, pričom prihladol aj na jeho výdavky. Bolo zistené, že otec maloletých detí platí spotrebný úver 120,- eur mesačne, ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, spolu s matkou maloletých detí majú rodinný dom v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Pokiaľ ide o matku maloletých detí, tak táto do júna 2022 poberala rodičovský príspevok, ktorý v roku 2021 predstavoval 378,10 eur mesačne a v roku 2022 vo výške 383,80 eur mesačne. Poberá prídavky na štyri deti, v roku 2021 v sume 102,- eur mesačne a v roku 2022 v sume 103,52 eur mesačne. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej H. A., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorej neboli upravené práva a povinnosti rodičov. Pokiaľ ide o výdavky matky, táto platí elektrinu v sume 288,- eur mesačne, hypotéku na dom 200,- eur mesačne, vodu 23,25 eur mesačne a internet spolu s TV 50,- eur mesačne. V ďalšom súd prvej inštancie vyhodnotil pomery na strane maloletého B., maloletej C. a maloletej D. a dospel k záveru, že výživné spolu v sume 400,- eur mesačne na maloleté deti je primerané a ktoré zodpovedá potrebám maloletých detí ako aj možnostiam a schopnostiam otca. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že ak otec zaplatí zo svojho priemerného čistého mesačného príjmu, ktorý priznal najmenej v sume 800,- eur výživné v sume 400,- eur mesačne, zostane mu ešte 400,- eur mesačne, čo je o 181,94 eur mesačne viac ako činí jeho životné minimum podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov.

3. Vzhľadom k tomu, že určením výživného od 22.01.2021 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom u každého dieťaťa za obdobie od 22.01.2021 do 31.07.2022 v sume 230,- eur, povolil súd prvej inštancie otcovi túto sumu u každého dieťaťa splácať po 20,- eur mesačne tak, aby zaplatením celého nedoplatku na výživnom nedošlo k ohrozeniu jeho životného minima a zároveň, aby potreby maloletých detí boli čo najskôr uspokojené.

4. Súd prvej inštancie styk otca s maloletými deťmi neupravil, keďže ide o konanie o úpravu práv a povinností rodičov na čas do rozvodu manželstva a styk otca s maloletými deťmi je upravený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 11P/158/2021 - 207 zo dňa 10.06.2022, právoplatným dňa 17.08.2022 na čas po rozvode manželstva.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej iba CMP), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Tento rozsudok napadla včasným odvolaním matka vo výrokoch II., III. a IV., týkajúcich sa výšky zročného výživného. Namietala, že určenie súdu, že otcovi vznikol nedoplatok na výživnom u každého dieťaťa za obdobie od 22.01.2021 do 31.07.2022 v sume 230,- eur nie je správne, nakoľko od januára 2022 do júla 2022 síce otec zaplatil na výživnom spolu 2710,- eur ale v tejto sume je započítaná aj suma 180,- eur, ktorú jej mal platiť ako výživné na rozvedenú manželku (3 x 60,- eur). Namietala, že v skutočnosti jej otec za toto obdobie zaplatil iba sumu 2530,- eur. Tvrdila, že za rok 2021 mal otec zaplatiť na výživnom spolu 4800,- eur a zaplatil 4200,- eur, a teda rozdiel činí 600,- eur. Vychádzajúc z uvedeného rozdiel na tri deti činí 870,- eur, z toho na jedno dieťa 290,- eur. Záverom preto matka navrhovala, aby odvolací súd vyhovel jej odvolaniu a zmenil napadnutý rozsudok vo výrokoch II., III., a IV. tak, že zročné výživné na maloletého B. A., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 22.01.2021 do 31.07.2022 v sume 290,- eur je otec povinný splácať po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Zročné výživné na maloletú C. A., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 22.01.2021 do 31.07.2022 v sume 290,- eur je otec povinný splácať po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Zročné výživné na maloletú D. A., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 22.01.2021 do 31.07.2022 v sume 290,- eur je otec povinný splácať po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku.

7. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižava svojich doterajších písomných a ústnych vyjadrení, najmä záverečného vyjadrenia predneseného na pojednávaní dňa 5.12.2022.

8. K odvolaniu matky sa vyjadril otec, ktorý zastával názor, že rozsudok je v napadnutých výrokoch vecne správny, nakoľko súd pre účely výpočtu zročného výživného vychádzal z dokladov, ktoré otec v konaní predložil a matka tieto nenamietala. Otec predložil výslovne len tie šekové poukážky, ktorými platil výživné na deti, nie výživné na manželku alebo iné platby. Uvedené vyplýva zo šekov, ktoré sú založené v súdnom spise. Otec poukazoval na to, že na pojednávaní dňa 5.12.2022 boli podrobne preberané aké sumy platil na výživnom na maloleté deti, čo potvrdila aj právna zástupkyňa matky. Táto výslovne uviedla, že „s týmto súhlasíme“. Považoval preto za nepochopiteľné tvrdenie matky v podanom odvolaní, že sumy mali byť iné. Navyše k svojmu tvrdeniu nepredložila ani žiadne dôkazy, ktorými by odložila svoju argumentáciu. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností považoval otec podané odvolanie v celom rozsahu za nedôvodné a žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutých výrokoch potvrdil.

9. K vyjadreniu otca a vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadrila matka, ktorá sa pridrižovala dôvodov odvolania a navrhovala odvolaciemu súdu zmeniť napadnutý rozsudok tak, ako uviedla vo svojom odvolaní.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky je nedôvodné, a preto súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. a IV. o zročnom výživnom ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. Odvolanie matky smerovalo voči výrokom II., III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie, pričom v odvolaní neboli uvedené žiadne relevantné skutočnosti zo strany matky, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti.

12. Ako už bolo vyššie uvádzané, súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie v časti určenia výšky zročného výživného, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v tejto odvolaní napadnutej časti a jeho odôvodnením a poukazuje naň (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolanie matky proti výrokom rozsudku súdu prvej inštancie o určení zročného výživného na tri maloleté deti, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, keď neobstoja argumenty a tvrdenia matky uvedené v odvolaní ako aj pred súdom prvej inštancie.

13. Súd prvej inštancie určil správne výšku zročného výživného na všetky tri maloleté deti, ktoré otcovi uložil zaplatiť za obdobie od 22.01.2021 do 31.07.2022 v celkovej výške 690,-eur, teda 230,- eur, na každé maloleté dieťa. Túto sumu u každého dieťaťa povolil otcovi splácať po 20,- eur mesačne podľa § 232 odsek 3 Civilného sporového poriadku tak, aby zaplatením celého nedoplatku na výživnom nedošlo k ohrozeniu jeho životného minima a zároveň, aby potreby maloletých detí boli čo najskôr uspokojené. V tejto súvislosti súd vzal do úvahy, že na pojednávaní súdu prvej inštancie právna zástupkyňa otca potvrdila, že otec zaplatil na výživnom maloletých detí od januára 2021 do decembra 2021 sumu 4200,- eur a od januára 2022 do augusta 2022 sumu 3110,- eur, a teda s takýmto vyčíslením ako aj poukázaním súm v tejto výške vyjadrila súhlas. Matka uvedené nijakým spôsobom ani nenamietala a svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala. Odvolací súd preto nepovažoval za preukázané, že suma 180,- eur, ktorú jej mal otec platiť ako výživné na rozvedenú manželku bola subsumovaná pod sumu 2710,- eur, ktorú otec zaplatil na výživu maloletých detí od januára 2022 do júla 2022.

14. Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., a IV. o zročnom výživnom ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodol v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).